

Pitzner: Jeg beklager, at jeg ikke før, da jeg havde Ordet, dementerede eller rettede det Referat, der er givet af Landstingsmands Pipers Tale i Tønder. Jeg kan her kun erklære, at Landstingsmand Piper ikke godkender det Referat, som har staaet dér; jeg vil i øvrigt tilføje om den spøgefulde Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Rode kom med, at Resultatet af al den megen Ros vilde blive, at der kom en ny Udenrigsminister. Det vil Tiden vise. Dér har det ærede Medlem jo noget at glæde sig til.

Rode: Jeg takker for den sidste Meddelelse.

Kayser: Jeg vil gerne have Lov til at anbefale Tilslutning til den af det ærede Medlem Hr. Brorsen foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Vi vilde ogsaa gerne have en Handelsoverenskomst med Rusland, men vi ønsker den ikke for enhver Pris. Vi mener, at det er med Rette, Udenrigsministeren ikke har kunnet slutte sig til de Fordringer, der for Øjeblikket stilles fra Ruslands Side; vi tror ogsaa, at Rusland er fuldt saa interesseret i at faa en Handelsoverenskomst, som vi er det. Naar der f. Eks. har været Tale om den store Frøleverance, saa har vi den Tro, at det er Rusland, der mest trænger til Frøet, at det er en Vare, som det daarligt kan undvære, og som det nok vil vide at skaffe sig; og da vil der ikke være Tvivl om, at det vil være herfra, den kommer. Det vil saaledes og ogsaa paa andre Omraader være muligt at have en Forbindelse med Rusland, selv om den ikke er direkte. Vi har fuld Tillid til, at Udenrigsministeren vil forstaa og have aabent Øje for, naar Forhandlingerne kan genoptages. Vi anbefaler derfor Tilslutning til den af Venstre foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Udenrigsministeren (Scavenius): Det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at den Fremstilling, jeg havde givet, antydede, at jeg indtog en vis Dobbeltstilling, idet jeg havde udtalt, at jeg ønskede Handelsoverenskomst, og samtidig fik man det Indtryk af mine senere Udtalelser, at jeg i Virkeligheden ikke ønskede en saadan. Dette er jo efter min Mening ikke rigtigt. Jeg fremhævede i høj Grad i den sidste Del af min Tale, at de store Forventninger og Forhaabninger, som man søgte at vække hos Befolkningen, er falske, og at jeg i den

Henseende maatte være absolut uenig med de Herrer Erhvervsrepræsentanter. For nærmere at klarlægge dette Standpunkt, henviste jeg til de Erfaringer, som forskellige Lande havde gjort med Hensyn til de Overenskomster, som de allerede havde sluttet med Sovjetregeringen. Det kan jo ikke nytte noget at stille store Forhaabninger op; men stiller man disse store Forhaabninger op, saa kan man ikke, som det ærede Medlem Hr. Stauning, let glide over Spørgsmaalet om Kreditten og sige, at det skal Erhvervene nok ordne. Der var jo Tidspunkter, hvor Rusland, som man siger, ikke boycottede os. Var der da noget Meneske, som vilde sende den mindste Smule paa Kredit til Rusland? Nej, det var der ikke og med god Grund.

Endvidere blev der sagt, at de Forhandlinger skulde være ført anderledes. Der var til Stede to Interesses modsætninger, som maatte samles. Det er det, der skal gøres i alle Forhandlinger. Man skal selvfølgelig søge at naa til en Overenskomst ved, at man bøjer de forskellige Interesses modsætninger sammen og derved naar det Kompromis, som er Resultatet i de fleste Forhandlinger. Men noget saadant var ikke til at gøre her, idet der, som jeg har tilladt mig at fremsætte, ingen Mulighed var for det, da man fra den anden Side fra første Dag mødte med et bestemt Ønske om at faa en politisk Overenskomst. Det Modsningsforhold, der var mellem de to Delegationer og maatte være der, kunde altsaa ikke ryddes af Vejen, ikke fordi vi, saaledes som jeg ogsaa har vist, ikke ønskede det — vi afstod fra flere Krav —, men paa Grund af en absolut Villiesytring fra Modpartens Side. Det ærede Medlem Hr. Stauning mente naturligvis ikke, at jeg skulde være Erhvervenes Sekretær; paa den anden Side har jeg aldrig hørt en saadan Beundring som den, det ærede Medlem har for Storkapitalen. Han sagde, at Stinnes selvfølgelig var meget klogere end jeg, og det er han rimeligvis ogsaa; men det har ikke noget med denne Sag at gøre. Det, jeg har sagt og bliver ved at sige, er, at efter min bedste Overbevisning er det mod Danmarks Interesser i Øjeblikket at træde i den Forbindelse med Rusland, som Sovjetmyndighederne ønsker. Og denne Mening fastholder jeg. Jeg kan ikke se, at de ærede Medlemmer, der er af en anden Anskuelse, har leveret noget som helst Bevis for, at der ligger nogen Realitet bag de Muligheder, som de ærede Medlemmer har nævnt, saaledes at vi skulde bringe de politiske Ofre,